Qui hi anirà?

Per DavidG el dv., 08/05/2020 - 06:32

Per la Rosa que, vestida d'astronauta, fa atenció pastoral a una residència d'avis; per la Carla que tira endavant amb la logística familiar mentre la mare segueix a l'hospital; per la Neus, que sedada és entre la vida i la mort sense que els metges llencin la tovallola; pel Carlos, que amb l'atenció als alumnes des de casa treballa el doble de quan estava a l'escola; pel Tomàs que viu sol confinat a Frankfurt, lluny de la família, preguntant-se si les finances és la seva vocació; pel Pere i la Núria, parella jove, que amb dos petits van marxar a Honduras enviats per la seva Diòcesis i, arribat el temps de tornar, es pregunten com podran tirar endavant sent fidels al seu projecte de vida; per la Maite, una religiosa panamenya de mitjana edat, que viu dificultats a casa i, per sobre de tot, vol viure's com a ofrena de Crist; per la Nati, alliberada per a l'educació de la interioritat a la xarxa d'escoles, i ara es pregunta com serà possible que les urgències no acabin ofegant el que és important; pel Kito, mossèn a un barri de Belo Horizonte que atén com pot tots que busquen refugi sota el sostre de la seva parròquia,...

He trobat un retall de cartolina dins el separador "altres" al meu arxivador. Li he fet un forat amb la perforadora i l'he penjat al clau on acostumo a deixar les claus de casa. Es allà on primer fixo la mirada quan entro a la meva habitació. En llapis, he començat a escriure els seus noms: Rosa, Carla, Carlos, Tomàs, Pere, Núria, i els seus petits, Gerard i Cèlia; Maite, Nati, Kito. Tots m'han demanat: "prega per mi".

Són tants i vaig tan distret, que aquest senzill recurs em fa pensar ara en l'una ara amb l'altre. Sento que mentre passo els dia amb tot el cal fer, cada vegada que miro la cartolina, el meu cor es fa xarxa que s'estén als límits del món. Miro de mirar-me'l amb la mirada de Déu sobre cada persona. Més enllà de les estadístiques que voldrien facilitar-nos la comprensió del que està passant, Déu sap i coneix els noms, cada persona, cada sospir i cada llàgrima. Mentre Déu els mira, sento que també em mira a mi i em diu: "David, qui hi anirà?".